

A szolgának szegődött ördög

Élt egy módos parasztházaspár. Mindenük megvolt, házuk, földjük, marhájuk, minden, ami a mezőgazdaságba kell, csak hát elszálltak fejük fölött az évek, jócskán megöregedtek. A gazda ott búsult az asztal mellett, kezébe temette az arcát.

– Kend miért búsul? – kérdezte a felesége.

– Új, elő se hozd, elég a bajunk.

– Micsoda?

– Te is megöregedtél, én is, ki végzi a dolgot ezek után?

– Egyet se búsuljon, majd fogadunk szolgát.

Nemsokára beállított hozzájuk egy legényember.

– Jó napot kívánok, gazduram, szolgálatot keresek, beszegődnék bennkosztos szolgának.

– Lehet róla szó, fiam, lehet.

Megalkudtak, de csak két hétig maradt a legény. Vékony kosztot kapott, rántott levest, sült krumplit, nyerskáposztát, kukoricabuktát. Fösvény volt a gazda, a szalonnát, a kolbászt nyárra tartogatta.

– Gazduram, ha engem így kosztolnak, tovább nem maradok. Tessék kifizetni a két hetet, amit dolgoztam.

Elment a szolga, hírért sem hallották többet. A második szolgálval ugyanúgy jártak, de ő már csak egy hétig bírta, fogta a cókómókját, vissza sem nézett többet. Megint búsult a házigazda. Faggatta a felesége:

– Mi baja már megint kendnek?

– Azt mondtad, fogadjunk szolgát, és látod, egy sem marad, mind kereket old. Nem bánám már, ha az ördög jönne is, azt is megfogadnám.

A következő napon megjelent az ördög.

– Jó napot gazduram, szolgálatot keresek!

– Jókor jöttél, éppen rád van szükségem!

– De van egy kikötésem, gazduram, ha nem tud munkát adni, én leszek a gazda, maga lesz a szolga.

– Hőj, azt várhatod, csak győzzed csinálni, amit parancsolok!

Az ördög minden reggel beszólt, ahogy elvégezte a marháknál a munkát.

– Tessék parancsolni, gazduram!

A gazda csak hanyatt vetette magát az ágyon, a pipát kivette a szájából, úgy osztogatta a parancsokat. Égett az ördög keze alatt a munka, egykettőre végzett mindennel, lassan elfogyott a munka a ház körül. Egyik este búslakodott a gazdaember.

– Hej, te asszony, megfogadtuk az ördögöt, és kifogott rajtam. Holnap reggel már nem tudok neki munkát adni, hát ő lesz a gazda, én meg a szolgál.

– Jaj, még ezen is búsul? Csak annyit mondjon neki, ha végzett az istállóban, hogy én adok neki munkát!

Másnap reggel benyitott az ördög a házba:

– Tessék parancsolni, gazduram, mit dolgozzak?

– Máma a gazdasszony parancsol.

Odafordult az ördög az asszonyhoz.

– Gazdasszonykám, máma maga parancsol, azt mondta a gazduram.

A gazdasszony meg kiszakított egy szőrszálat a lába közül.

– Tessék. Az lesz a dolgod, hogy kiegyenesíted ezt a szőrt, aztán visszahozod, adok helyette másikat.

Az ördög letelepedett egy kerti asztal mellett, kisimította a szőrt, de az megint karikába ugrott. Megnyálazta, úgy simította ki, de az visszaugrott karikába. A végén már sírva káromkodott, de nem tudta kiegyenesíteni a szőrt, sehogy nem bírt vele. Visszament a gazdasszonyhoz.

– Kedves gazdasszonykám, van ebből sok?

Az asszony felemelte a szoknyáját, bemutatta mindet. Megijedt úgy az ördög, hogy elszaladt, vissza sem nézett többet.